

۳۱ - از عروج نفوس مقدسه بمعارج الهیه مرقوم نموده...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۳۱ - از عروج نفوس مقدسه بمعارج الهیه مرقوم نموده بودید

از عروج نفوس مقدسه بمعارج الهیه مرقوم نموده بودید در حق آنان طلب مغفرت از درگاه احدیت گردید. و اما سؤالی که نموده بودید که با وجود تلاوت مناجات و قرائت دعای شفا، چگونه این نفوس وفات یافتند؟ بدان که این ادعیه و مناجات بجهت شفای از اجل معلق است نه قضای محتوم و مبرم. زیرا اجل بر دو قسم است اجل معلق و اجل محتوم اجل محتوم را تغییر و تبدیلی نه و اگر چنین باشد که از برای هر مریض تلاوت مناجات شود شفا یابد دیگر نفسی ترک قالب عنصری نکند و از این جهان بجهان دیگر صعود و ترقی نفرماید زیرا هر وقت نفسی علیل گردد ترتیل مناجات میشود و شفا یابد و این مخالف حکمت بالغه الهیه است بلکه مقصد از طلب شفا اینست که از اجل معلق محفوظ ماند و از قضای غیر محتوم مصون گردد. مثلاً ملاحظه نمائید که این سراج را مقداری معلوم از دهن موجود و چون بسوزد دهن و تمام گردد یقیناً خاموش شود از برای این تغییر و تبدیلی نه. و لکن ادعیه خیریه و طلب شفا مانند زجاجست که این سراج را از بادهای مخالف حفظ نماید تا بقضای معلق خاموش نگردد.

ORIGINAL

AUDIO